

ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปทุมธานี

Academic Leadership of Teachers in Private Primary Schools under Pathumthani Primary Educational Service
Area Office

อรพิน โพธิ์จาด¹, ดร.สมชาย เทพแสง²

Orapin Pojard¹, Somchai Thepsaeng²

¹นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี

²ที่ปรึกษาหลัก หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีและเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และนำไปสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นต่อจากนั้นไปทำการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาามีค่าระหว่าง .60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาและด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง
3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีภาวะผู้นำทาง

วิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และด้านการนิเทศภายใน สถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำทาง วิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำทางวิชาการ

Abstract

The purposes of this study were to study the level of academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office; and to compare academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office classified by education level, teaching experience and school size. The samples consisted of 285 teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office by using Krejcie & Morgan (1970: 608) to define the sample size. The stratified random sampling was done by using school size as strata to use for calculate the sample size. Sample random sampling was done thereafter. The instruments used for data collection were 5 point-rating scale questionnaires. This questionnaire was sent to five experts to examine the quality and accuracy. The Cronbach's alpha coefficient

showed the value of .89 and IOC (Index of Item Objective Congruence) is valued between .60-1.00. Basic data analysis was done by mean and standard deviation. The test of hypothesis was done by using t-test and One-Way ANOVA.

The research results were as under mentioned;

1. The level of academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office as a whole and each individual aspect were at high level by ranking from the highest to the lowest mean as follows; learning process management, curriculum development, media, innovation and technology development, in-school supervision, and learning resources development.

2. Different education level of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office as a whole revealed no difference on academic leadership. In contrast, when considering each individual aspect found that the aspect of curriculum development was statistically significant different at .05 level on academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office where as learning process management, media, innovation and technology development, learning resources development, and in-school supervision revealed no difference.

3. Different teaching experience of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office as a whole revealed no difference on academic leadership. In contrast, when considering each individual aspect found that the aspect of curriculum development and

media, innovation and technology development were statistically significant different at .05 level on academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office where as the aspect of learning process management, learning resources development, and in-school supervision revealed no difference.

4. Different school size of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office as a whole and each individual aspect were statistically significant different at .05 level on academic leadership of teachers in private primary schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office.

Keyword. Academic Leadership

บทนำ

ปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และรุนแรงในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ การเมืองโลก มีผลทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โลกที่แคบกว้างใหญ่กลับเล็กลงดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีประดุจเป็นหมู่บ้าน (Global Village) ภูเขาและทะเลซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ดูเหมือนเลื่อนหายไปจนกลายเป็นโลกไร้พรมแดน นับจากนี้ต่อไปโลกกำลังก้าวเข้าสู่ระยะแห่งการเปลี่ยนยุคเปลี่ยนสมัย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนผ่านที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์โลกในยุคโลกาภิวัตน์ [1]

การเปลี่ยนแปลงของโลกส่งผลต่อสังคมไทยมีผลต่อการครอบงำทางวัฒนธรรม เนื่องจากระบบสื่อสารไร้พรมแดนทำให้เกิดการครอบงำโลกทางวัฒนธรรม

อิทธิพลของวัฒนธรรม และอำนาจของเศรษฐกิจจากประเทศที่พัฒนาแล้วได้ไหลบ่าเข้าสู่ประเทศไทยอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดกระแสวัฒนธรรมโลก (Neo-Westernization) ครอบงำทางด้านความคิด การมองโลก การแต่งกาย การบริโภคสิ่งเหล่านี้เข้าครอบคลุมเหนือวัฒนธรรมของประชาคมทั่วโลก ทำให้เกิดระบบผูกขาดวัฒนธรรมไร้พรมแดน จากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม ทำให้สังคมโลกไร้พรมแดน โลกทั้งโลกเป็นเสมือนหมู่บ้านเดียวกัน สมาชิกของหมู่บ้านคนใดทำอะไร ก็สามารถรับรู้ได้ทั่วกันทั่วโลก เมื่อมาอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน สิ่งใดที่กระทบประเทศหนึ่งก็ย่อมกระทบไปถึงประเทศอื่นๆ ไปด้วยอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในส่วนใด ส่วนหนึ่งของโลก สามารถรับรู้ได้อย่างฉับพลัน การแสวงหากำไรแบบใหม่ การสื่อสารที่รวดเร็วทำให้เกิดสภาวะการณ์ไร้พรมแดนของเงินตรา ซึ่งสามารถไหลไปกระจุกตัวทุกหนทุกแห่งในโลกได้ ทุกครั้งที่เกิดการไหลเข้าของทุนมหาศาลจากทั่วโลกไปกระจุกตัวอยู่ที่ประเทศใดประเทศหนึ่ง ก็จะก่อให้เกิดการฟองตัวของทุนอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการแสวงหากำไรแบบใหม่ขึ้น การเกิดสังคมความรู้ยุคข่าวสารข้อมูล การพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ สามารถถ่ายทอดข่าวสาร ความรู้ ข้อมูล โดยผ่านอีเมลล์ อินเทอร์เน็ต และเวิร์ลด์ วิวด์ เว็บ ข่าวสาร ความรู้ข้อมูล จึงเข้าถึงประชาชนได้ง่ายดายและเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดการพัฒนาภูมิปัญญาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การกระจายความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ และเรียนรู้มากขึ้น สังคมโลกกลายเป็นสังคมความรู้ (Knowledge based society) การไหลบ่าของข้อมูลข่าวสาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจและสังคมเจริญก้าวหน้า เศรษฐกิจที่เจริญก้าวหน้าทำให้โลกตะวันตกมั่งคั่งร่ำรวย ซึ่งมีผลทำให้เกิดการวิจัยและพัฒนา เพื่อศึกษาค้นหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างไม่หยุดยั้ง [2]

สถาบันการศึกษาต่างๆ ก็ทำหน้าที่ค้นคว้าวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยี สื่อสารอินเทอร์เน็ตสมัยมีส่วนช่วยให้เกิดการเปลี่ยน ถ่ายทอด ข้อมูลใหม่ๆ หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การไหลบ่าของข่าวสาร ข้อมูล การเพิ่มขึ้นของแรงงานด้านข่าวสารข้อมูล แรงงานที่ทำงานเกี่ยวกับข่าวสารข้อมูลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แรงงานเหล่านี้ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาคณะนาคม การพิมพ์ การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ สื่อสารมวลชนทุกประเภท การเงิน การบัญชี รวมทั้งอุตสาหกรรมผลิตคอมพิวเตอร์หรือชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และงานที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาจัดการกับข่าวสารทุกชนิด กล่าวกันว่าปัจจุบันในอเมริกามีแรงงานที่ทำงานด้านข่าวสารมากกว่า ร้อยละ 50 ในขณะที่แรงงานเกษตรและอุตสาหกรรมลดลงมากกว่าร้อยละ 25 [3]

หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งมีหลักการสำคัญที่เน้นให้นักเรียนทุกคนเกิดทักษะและมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพแห่งตนให้ก้าวสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างสง่างาม การฝึกทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพทั้งกระบวนการคิดและความสามารถในการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับนักเรียน ตั้งแต่ความสามารถในการคิด ความสามารถในการวิเคราะห์ และความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านนักเรียน มาตรฐานที่ 4 ที่ระบุไว้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ ทั้งนี้ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิรูปการเรียนรู้จำเป็น ต้องสอดคล้องกับความสนใจ

ความถนัด และความแตกต่างของนักเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติ การคิดเป็น การทำเป็น และมีทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การที่นักเรียนสามารถใช้ทักษะต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อการทำงาน ความสามารถในการดำรงชีวิต รู้จักดำรงตนอยู่ได้ในทุกสถานการณ์ ทั้งนี้การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศจะสนับสนุนความสามารถด้านความคิดของมนุษย์ ซึ่งเป็นผลจากกลไกของสมองที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และเป็นไปตามธรรมชาติ ผลของการใช้ความคิดจะแสดงให้เห็นได้ในลักษณะของการสรุปเป็นความคิดรวบยอด การจำแนกความแตกต่าง การจัดกลุ่ม การจัด ระบบ การแปลความหมายข้อมูล และการสรุปอ้างอิง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลนั้น ซึ่งอาจเป็นความจริงที่สัมผัสได้หรือเป็นเพียงจินตนาการที่ไม่อาจสัมผัสได้ สมองจึงควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ขณะเดียวกันผู้มีบทบาทสำคัญที่ทำให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ คือ ครู โดยเฉพาะถ้าครูมีภาวะผู้นำทางวิชาการแล้วการทำงานจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย [4] และที่สำคัญภาวะผู้นำทางวิชาการนับว่ามีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์สูง การมีภาวะผู้นำทางวิชาการของครูจะประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการให้คำปรึกษาภายในสถานศึกษา [5] โดยเฉพาะการจัดกระบวนการเรียนรู้ช่วยยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมาย การศึกษาเป็นอย่างดี [6] การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษานับว่ามีความสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตาม

จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้นำไปใช้ในการเรียนการสอน และยังได้รับการพัฒนาไปตามการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

นอกจากนี้ [7]จุดมุ่งหมายการนิเทศภายใน สถานศึกษาช่วยให้ครูเห็นจุดมุ่งหมายของการศึกษาเด่นชัดขึ้น ช่วยให้ครูเข้าใจปัญหา ความต้องการของเด็ก และวิธีให้เด็กแก้ปัญหานั้นได้ ช่วยสร้างความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยให้แก่นักเรียน ทำให้ครูมีขวัญดี ร่วมกันทำงานอย่างมีความสุขและบรรลุผลร่วมกัน อีกทั้งช่วยพัฒนาความสามารถด้านการสอนให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน และหาทางช่วยเหลือนักเรียน

อีกทั้งโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ การบริหารงานอยู่ภายใต้บทบาทของเจ้าของกิจการ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนต้องปฏิบัติงานตามนโยบายของเจ้าของกิจการจึงมีปัญหาเกี่ยวกับกับการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะหัวใจสำคัญของโรงเรียนคืองานวิชาการ จากความสำคัญและปัญหาของการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ว่ามีลักษณะใดและมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูและพัฒนาบทบาทการบริหารงานวิชาการของครูให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะของครูให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับบทบาทการบริหารงานวิชาการระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชนไปใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีภาวะผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีภาวะผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน
3. ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีภาวะผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน และนำไปสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ต่อจากนั้น ไปทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ t-test (t – test of Independent Sample) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) **สรุปผลการวิจัย**

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ด้านการนิเทศภายใน สถานศึกษา และด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้าน

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาด

โรงเรียนต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1.ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูในปัจจุบันจำเป็นต้องพัฒนาตนเองไปสู่มีอาชีพ เพื่อให้ทันกับยุคโลกาภิวัตน์ จะต้องมีความรู้กว้างไกลเกี่ยวกับเทคโนโลยี ครูจะต้องพัฒนาตนเองในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยเน้นด้านวิชาการ เพื่อนำนวัตกรรมไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการจะช่วยให้ครูเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการปรับตัวเพื่อดำรงชีวิตอยู่อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะที่เป็นไปของสังคม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้สูงสุดเท่าที่เป็นไปได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้สอดคล้องกับความจำเป็นเพื่อการ

ดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรกฤษ วงษ์ชาติ [8] ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวธานี พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและผลวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญใจ ขุนทานาย [9] เรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล ในกลุ่มการศึกษาที่ 9 ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับภาวะผู้นำทางวิชาการสูงที่สุด คือ ด้านการนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลที่หลากหลายในการพัฒนาตามลำดับ

โดยเฉพาะด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นภาวะผู้นำทางวิชาการของครูที่สำคัญเพราะสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้พัฒนาตามศักยภาพ และความสนใจของตนเอง กระตุ้นให้ครูใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความหมาย ทั้งในและนอกห้องเรียน สนองความต้องการของนักเรียนโดยสานต่อจากพื้นฐานความรู้เดิม และพื้นฐานทางวัฒนธรรมของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากปัญหาจริง ประสบการณ์จริง ในลักษณะของการบูรณาการให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีครูเป็นแบบอย่างที่ดี [10] ทำให้ครูคัดเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติ วัยความสามารถและความสนใจของนักเรียน และขณะเดียวกัน ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียน โรงเรียน และ

ชุมชน โดยพยายามใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้มากที่สุด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ [11]

ด้านการพัฒนาหลักสูตร เป็นด้านที่มีความสำคัญต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของครู เพราะช่วยสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนในโรงเรียน เป็นเครื่องมือในการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและตอบสนองความต้องการ ช่วยเสริมสร้างความรู้ สติปัญญา นิষ্ঠย ความคิด คุณธรรม ความดีงามและการเป็นสมาชิกของสังคมแก่นักเรียน [12] ช่วยในการตัดสินใจให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของท้องถิ่นได้ดีขึ้น สร้างความกระตือรือร้นระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยได้ดีขึ้น โดยจงใจให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมการตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร ส่งเสริมให้เกิดโครงสร้างการทำงานที่มีลักษณะเป็นนวัตกรรมมากขึ้น เพิ่มพูนศักยภาพในการนำทรัพยากรของรัฐมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการที่เหมาะสม และที่สำคัญส่งเสริมการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ [13] นอกจากนี้ภาวะผู้นำทางวิชาการของครูจะเน้นกระบวนการพัฒนาและจัดการระบบงาน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย โดยเน้นการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ [14]

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เป็นด้านที่มีความสำคัญต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของครู เพราะจะช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะสื่อการสอนที่ทันสมัยช่วยทำให้นักเรียนตื่นเต้นเร้าใจไปกับการเรียนรู้ [15] อีกทั้งช่วยการเรียนการสอนของครู สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน ช่วยให้ผู้มีความรู้มากขึ้นในการจัดแหล่งวิทยาการที่เป็นเนื้อหา เหมาะสมแก่การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายในการสอน ช่วยครูในด้านการคุมพฤติกรรมการเรียนรู้และสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน สื่อการสอนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำ

กิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การใช้ศูนย์การเรียนรู้ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสาธิต การแสดงนาฏการ เป็นต้น ช่วยให้ผู้สอนได้สอนตรงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และยังช่วยในการขยายเนื้อหาในการเรียน ทำให้การสอนง่ายขึ้น และยังจะช่วยประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนจะได้มีเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนมากขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสาร ประโยชน์และมีความจำเป็นสามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ [16]

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน ปรากฏผลดังนี้

2.1 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจุบันนี้สังคมไทยเป็นโลกข่าวสารและไร้พรมแดน ความรู้ต่างๆ ได้หลั่งไหลเข้ามาสู่วิถีชีวิตของครู ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น ทำให้ครูตื่นตัวในการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเอกชนมุ่งเน้นให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนต้องจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียนในโรงเรียน ทั้งมีมุมมองว่า มุมศึกษาหาความรู้ บริการห้องสมุด เลี้ยงตามสาย ป้ายนิเทศ ตลอดจนพัฒนาครูไปสู่บุคคลแห่งการเรียนรู้ จึงทำให้ครูสามารถศึกษาหาความรู้ทั้งในโรงเรียน นอกโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ตลอดเวลา ซึ่งการศึกษาจึงไม่จำเป็นต้องศึกษาในชั้นเรียนอีกต่อไป ผลวิจัยนับว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมปฏิบูรณ์งู [17] ได้ศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาสเขต 2 และเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาสเขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาสเขต 2 โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของอารยะ จันทะโก [18] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร จังหวัดระยอง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครูจังหวัดระยอง จำแนกวุฒิการศึกษา พบว่าโดยรวมและทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวม ไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูปัจจุบันมีการพัฒนาตนเองให้เกิดความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการประชุมสัมมนา การฝึกอบรม โดยในปีหนึ่ง ๆ มีการจัดอย่างน้อยสองครั้ง ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลส่งเสริมความก้าวหน้าของครู มีการปรับเงินเดือนให้สูงขึ้น รวมทั้งการให้ขวัญกำลังใจแก่ครูในการผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยี การประกวดครูดีเด่น การสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น ทำให้ครูส่วน

ใหญ่มีประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอุมา ชัยอม [19] ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของนักวิชาการการศึกษา ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ความสามารถด้านการวางแผน ความสามารถด้านการติดต่อสื่อสาร และความสามารถในการแก้ปัญหา ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของนักวิชาการการศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวม พบว่า โดยภาพรวมทุกด้าน และรายชื่อ ไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดโรงเรียนต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะโรงเรียนขนาดกลางเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป ประมาณ 300-700 คน ใกล้เคียงกับโรงเรียนนานาชาติ หรือโรงเรียนในต่างประเทศที่มีชื่อเสียง เพราะผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำได้เต็มศักยภาพ สอดคล้องกับผลวิจัยอุมร์ สวาลัง [20] ได้วิจัยเรื่องการบริหารตามแนวทางการบริหาร โดยโรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูประถมศึกษาจังหวัดสตูล ในการกระจายอำนาจด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการบริหารตนเอง ด้านการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ด้านความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และด้านการมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน ผลการวิจัยพบว่า 1) การปฏิบัติตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูประถมศึกษาในจังหวัดสตูลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทัศนะต่อการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลวิจัย ของน้ำฝน รักยากกลาง [21] ได้ศึกษาถึงความร่วมมือซึ่งเป็นทฤษฎีพื้นฐานของภาวะ

ผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เมื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนและสถานที่ตั้งของโรงเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้

1.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.3 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดประกวดนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารควรจัดทำเอกสารเผยแพร่แก่ครู สถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นๆ

1.5 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเขียนเอกสารตำราวิชาการ บทความหรืองานวิจัย เพื่อเผยแพร่/แลกเปลี่ยนให้ความรู้กับเพื่อนครู เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี

2.2 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดหน่วยงานอื่นๆของภาครัฐ

2.3 ควรมีการขยายการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูในโรงเรียนไปสู่ภูมิภาคต่างๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ หรือ สำนักเขตพื้นที่การศึกษ่อื่นๆ เป็นต้น

หนังสืออ้างอิง

- [1] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). รายงานการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มบริบทการเปลี่ยนแปลงสังคมโลกและสังคมไทย ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [2] Ritzer, George (2011). **Globalization: The Essentials**. New York: John Wiley & Sons.
- [3] เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). **คลื่นลูกที่ 5 ประชาสังคม: สังคมไทยที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- [4] Weber, J. (1996). Leading the Instructional Program. **School Leadership**. Vol.5 (No.3): 253-278.
- [5] Murphy, J. (1990). Principal Instructional Leadership. *Advances in Educational Administration*. **Journal of Educational Management**. Vol.12 (No.3) :163-200.
- [6] Glickman, Carl D & Others. (2001). **Supervision and Instructional Leadership: A Developmental Approach**. Sixth Edition . New York :Allyn & Bacon.
- [7] Briggs, T.H. and J. Just man. (1995). **Improving Instruction Though Supervision**. New York: Sage.
- [8] จักรกฤษ วงษ์ชาติ. (2551). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- [9] ขวัญใจ ขุนทำนาย. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ในกลุ่มการศึกษาที่ 9. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- [10] สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- [11] วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). “แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: วารสารวิชาการ. ปีที่ 9(13): 18-19.
- [12] กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **ชุดฝึกอบรม: การปรับกระบวนการทัศน์และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- [13] Marsh, C.J. (1997). **Perspectives: Key Concepts for Understanding Curriculum**. London : Falmer Press.
- [14] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. **วารสารวิชาการ**. ปีที่ 9 (ฉบับที่ 10):2.
- [15] ครรชิต มาลัยวงศ์. (2540). **ทักษะไอที**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด. (มหาชน).
- [16] กมล เว็สุวรรณ และนิศยา เว็สุวรรณ. (2540). **แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์.
- [17] ปฐม ปริปนฉิ่งกูร. (2554). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2. สารนิพนธ์

วารสารบริหารการศึกษา มศว
ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 42 ~

- ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- [18] อารยา จันทะโก. (2548). การศึกษาแบบผู้นำของ
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทัศนะของ
ผู้บริหารและครูจังหวัดระยอง.วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- [19] อรุณา ไชยเอม. (2554). ภาวะผู้นำทางวิชาการของ
นักวิชาการการศึกษา ในมหาวิทยาลัยนเรศวร.
สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [20] อุมร์ สवालิ่ง. (2545). การปฏิบัติตามแนวทางการ
บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะ
ของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษาใน
จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- [21] น้ำฝน รักษากลาง. (2553). การวิเคราะห์
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษากับผลการประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบที่ 2 ด้านผู้เรียนของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และ
เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.